

Schriftlezing: Johannes 20:1-10 Tekst: Joh. 20:3-9
Thema: Het Woord uit de doeken.
Zingen: Ps. 21:1,4 en 5, Ps. 118:11, Ps. 146:4 en 6,
Ps. 119:53 en 65, Ps. 56:5

Hoofdpunten van de preek

De Levende laat Zijn 'slaapkamer' opgeruimd achter.
Het is een liefdevolle aanwijzing van Jezus om Zijn discipelen bij het Woord te brengen.

Opgeruimde doeken [vers 3-7]

In het lege graf trekken de lichaamsdoeken de aandacht. Ze liggen keurig opgerold op hun plaats.

Jezus heeft de doeken achtergelaten om Zijn discipelen te laten inzien dat Hij leeft en te herinneren aan Zijn de dood voor hun zonden.

De doeken zijn ook een oproep van Jezus aan discipelen om hetzelfde te doen: de dood achter zich te laten. Te leven alsof we met Hem zijn opgewekt.

Zien en geloven [vers 8]

Zo'n oproep vindt niet automatisch gehoor. Het is niet in één keer Pasen.

'Duisternis (1)' en niet goed kijken (1,6) zorgen namelijk er voor dat de Opstanding maar moeilijk tot Maria, Petrus en Johannes doordringt.

In die duisternis of 'het niet zien' kan je ook teruggvallen. Pasen past niet in ons wereldbeeld.

Daarom helpt het om met Johannes mee te kijken: op het moment dat hij in het graf met geloof kijkt (8) ziet hij in: Jezus leeft.

Alles is gericht op dat inzicht. De weggerolde steen, de opgerolde doeken. Jezus wil dat Pasen ons leven bepaalt. Dat wij leven uit wat we inzien en geloven.

De Schrift kennen [vers 9]

Hoe kan het geloof regeren (en dus de duisternis verdrijven)? Voor ons geen doeken... maar net zoals voor de 2 discipelen spreekt 'de Schrift' zekere taal.

De betekenis van Pasen zien we in door het Woord. Het 'moest' zo gebeuren. Personen als Jona, profetische en poëtische woorden vallen nu als puzzelstukjes op hun plek.

Het Woord is de basis voor alle geloofszekerheid en Gods garantie voor de toekomst. Jezus, de Opgestane, brengt ons daarom altijd bij de Schrift.